

- Систематически, *adj.* systématique, raisonné.
 Систеръ (тюмбелекъ у Египтянци), *sm.*
 le sistre.
 Ситарь, *sm.* un tamisier, étaminier *m.*
 Ситень, *adj.* menu; | на-тныкъсове, *adv.* menu.
 — баруть, *sm.* poudre à giboyer, *f.*
 — ботракъ, *sm.* plante, la jusquiame, le
 plantain; | водень —, plainain aquatique.
 — грисъ, *sm.* la semoule.
 — росень дждець, *sm.* la brouée.
 Ситна дробь, *sf.* cendre de plomb, *f.*
 — мрѣжа, *sf.* le bregin.
 — пила, *sf.* l'écouane *f.*
 Ситникъ *sm.* plante, le scirpe.
 Ситно писмо, *sm.* la minute.
 Ситны брабончицы, *sf. pl.* poudre de plomb *f.*
 — безцѣвны камацы, *sm. p.* semence de
 diamants *f.*
 — и дрѣбны работы, *sf. pl.* la vétillerie,
 la minutie, le brimborion; | залѣгачъ съ
 —, *s.* vétilleur, euse.
 — счуканы вжгліе, *sm. pl.* l'aigremore *m.*
 Сито, *sm.* le crible, tamis *m*; 1. (отъ при-
 мки), l'étamine *f*; 2. (за брашно), le blu-
 teau et blutoir; 3. прѣсѣвамъ съ — брашно,
va. bluter.
 — приличенъ платъ, *sm.* l'éfilé *m.*
 Ситуация, *sf.* la situation.
 Сицилитическа болестъ, *sf. pop.* la vérole;
 | прѣхванать отъ —, vérolé, *adj.*
 Сицилитически, *adj.* syphilitique, vénérien;
 | *Méd.* verolique. [syphylis.
 Сицилианскъ (сѣвтовна болестъ), *sm. Méd.* la
 Сицилианска колыба, *sf.* trou du souffleur, *m.*
 Сифонъ, *sm.* Chir. le siphon et syphon.
 Сициликъ (драмъ, 6 скрупула), *sm.* le
 sicilique.
 Скала (грѣдна трѣва), *sf.* la scabieuse.
 Скакалецъ, *sm.* insecte, la sauterelle, cicin-
 dèle *f*; | — лцы (прѣхваричны), *pl.* le criquet.
 — човѣкъ, *sm.* un cabrioleur.
 Скакачь, *ка, s.* sauteur, euse.
 Скала, *sf.* le roc, la roche, le rocher; 1.
Mus. l'échelle *f*; 2. (нотно азбуки), *Mus.*
 la gamme; 3. — лы, *pl.* le brise-lame; 4.
Mar. l'étoe *m*; 5. което расте между —,
Bot. rupestre, *adj.*
 Скалды (сѣверенъ поетъ), *sm.* un scalde.
 Скалисть, *adj.* Géol. rocheux.
 Скалпелъ (лѣкарско ножиче), *sm.* Anat. le
 scalpel.
 Скаммонія, *sf.* Pharm. la scammonée.
 Скара, *sf.* le grill, braisière *f*; 1. *Mar.* le
 caillebotis; 2. печено месо на —, la grill-
 lade; 3. пекъ на —, *va.* griller.
 Скарвамса (съ нѣкого), *vr.* rompre une
 lance avec; | *fig.* s'entre-choquer.
 Скарване, *sm.* la mêlée, corrécion, morale *f*;
 | *fig.* la saccade. [fièvre —, *sf.*
 Скарлатина (трѣска), *sf.* la scarlatine et
- Скарясамъ, *va.* ébaucher; | (курдисвалъ
 шѣтра), tendre; | — са, *vr.* se mettre.
 Скарясване, *sm.* l'ébauchage *m.*
 Скастревамъ, *va.* sabrer, écharper.
 Скатъ, *sm.* poisson, la raie; | малки —, le
 ratillon.
 Скачамъ, *va.* sauter, bondir, voltiger, sou-
 bresauter, cabrioler; 1. (съ конь), galoper;
 2. (накъ), ressauter; 3. (вѣдишкомъ), *fig.*
 sauter; 4. кача (на едно мѣсто, за
 конь), *v. imp.* il piaffe; 5. който скача,
 bondissant, sautillant, *adj.*
 Скачане, *sm.* le bond, sautellement *m*, galo-
 pade, cabriole *f*; | (върху конь съ зала-
 вяне за сѣдлото), la pommade; | (назадъ
 и напредъ, за конь), la virevolte.
 Скачаница (конска), *sf.* la course; | (съ
 стѣжки), course au clocher.
 Скачеване, *sm.* l'emboîtement *m*, chaîne,
 suite; | (колела), l'engrenage *m et* -nure *f.*
 Скачеватса (нажбены колела), *v. imp.*
 elles engrenent et s' —, *vr.*
 Скаченъ, *adj.* suivi.
 Скачка, *sf.* le galop.
 Скачишкомъ, *adv.* per saltum.
 Скворецъ, *sm.* oiseau. l'étourneau *m*; | (носъ),
 le sansonnet. [le square.
 Скверъ (оградена градинка на поляна), *sm.*
 Скелетъ (коститѣ на мртвецъ), *sm.* le
 squelette; | *fig.* la carcasse.
 Скеля, *sf.* le port; 1. (на рѣка), la gare; 2.
 (за сграда), l'échafaud *m*; 9. правяне —лы,
 l'échafaudage *m*; 4. турямъ —лы, *va.*
 échafauder.
 Скептическа секта, *sf.* l'acatalepsie *f.*
 Скептикъ, *sm.* un sceptique.
 Скептицизмъ, *sm.* le scepticisme.
 Скептически, *adj.* sceptique, acataleptique.
 Скерцо, *sm.* Mus. le scherzo.
 Скилла (морски ракъ), *sf.* la salicoque et
 -cot *m*; | (дрѣвенъ), la crevette ou chevrette.
 Скнивія (колыба), *sf.* le tabernacle; | (на
 завѣтъ-тъ), tabernacle du Seigneur.
 Скинтръ, *sm.* le sceptre. [squirrhe.
 Скиръ (окоравене), *sm. Méd.* le squirre et
 Скитамса, *vr.* errer, rôder, chômer, courir,
 courir la pretantaine et prétentaine, diva-
 guer; 1. *fam.* flâner; 2. (навсѣдѣ), trôler;
 3. (на горѣ, на долу), vagabonder et -bonner,
 vaguer, battre le pavé; 4. (на около), tour-
 nailler; 5. който са скита, errant, ambu-
 lant, *adj.*
 Скитане, *sm.* la divagation; | (на горѣ, на
 долу), le vagabondage.
 Скитливъ, *adj.* ambulatoire.
 Скитникъ, ница, *s.* flaneur, euse; un coureur,
 vagabond, passager, anachorète *m, sc.* ascète;
 | *fig.* errant, *adj*; | *fam.* 'haut-le-pied *m.*
 — мѣдникарь, *sm.* un drouineur; | чувалъ
 на —, la drouine.